

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.802 van 18 maart 2002
in de zaak A. 113.754/IX-3143.**

In zake : Maurice VAN DEN EEDE,
die woonplaats kiest bij
advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Financiën,
2. de minister van Ambtenarenzaken,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGE en E. VAN DE WALLE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Maurice VAN DEN EEDE op 5 december 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing, hem meegedeeld bij brief van 30 oktober 2001, om zijn kandidatuur voor de functie van interne Business Process Reengineering-adviseur in het kader van de reorganisatieprogramma's Coperfin niet in aanmerking te nemen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DIEU, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat E. VAN DE WALLE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is eerste attaché van Financiën en vervult de functie van audit-raadgever bij de interne auditcel van de administratie van de Thesaurie.

1.2. Op 14 juni 2001 doet de secretaris-generaal van het ministerie van Financiën een oproep tot de ambtenaren van de niveaus 1 en 2+ van het departement om zich kandidaat te stellen voor het volgen van opleidingen in verband met het beheer van de "human resources" en met de invoering van reorganisatieprojecten. De bedoeling van deze opleidingen, die men opleidingstrajecten noemt, is geïnteresseerde ambtenaren de kans te geven zich te bekwamen in personeelsbeheer of veranderingsmanagement. Eén van de opleidingen betreft de functie van Consultant Business Proces Reengineering (hierna: BPR). Er wordt gesteld dat deze opleidingen geen absolute garantie geven voor een nieuwe functie maar dat zij de kans zullen vergroten op een carrière in personeelsbeheer of in de ondersteuning van veranderingstrajecten.

1.3. Verzoeker dient een kandidatuur in voor het volgen van een BPR-opleiding en neemt met goed gevolg deel aan een door SELOR uitgevoerde voorselectie. Bij brief van 3 oktober 2001 deelt SELOR hem mee dat hij in de loop van oktober zal worden opgeroepen voor de tweede selectietest zijnde een assessmentproef.

1.4. Intussen hebben de ambtenaren van het ministerie van Financiën een rondschrijven ontvangen van de minister van Financiën waarbij deze aankondigt dat hij op 24 september 2001 officieel zestien Business Proces Reengineering-programma's zal lanceren in het kader van de omvorming van het ministerie naar de Federale Overheidsdienst.

Op 1 oktober 2001 richt de minister van Ambtenarenzaken een brief aan verzoeker waarin hij meedeelt dat de BPR-programma's van het ministerie van Financiën, die gegroepeerd worden aangeduid met de naam Coperfin, effectief zijn gestart en dat het om die programma's te ondersteunen dringend nodig is dat interne BPR-consulenten worden opgeleid voor het begeleiden van die programma's. Omdat verzoeker recent gekandideerd heeft voor een opleiding tot BPR-consulent en hij in de voorselectie is geslaagd wordt hem gevraagd of hij niet geïnteresseerd is in een dergelijke functie. In een bijlage bij die brief wordt omstandig uitgelegd welk gevolg het kandideren voor deze functie heeft op de mogelijkheid om de andere opleidingstrajecten te volgen. Meer bepaald wordt vermeld dat het opleidingsaanbod tot doel heeft bij de geselecteerde ambtenaren capaciteiten te ontwikkelen om te kunnen postuleren naar betrekkingen in de toekomstige Personeel en Organisatie (P&O)-directies terwijl de huidige vraag de onmiddellijke "aanwerving" betreft van BPR-consulenten voor de programma's die nu reeds werden gestart; dat de kandidaten die niet wensen deel te nemen aan de reeds gestarte projecten in de context van de klassieke P&O-opleidingen blijven en in dat kader aan een BPR-opleiding zullen kunnen deelnemen; dat gezien de andere doelstelling de selectie op een andere wijze zal gebeuren namelijk interview in de plaats van assessment en dat er met het resultaat van een eventueel reeds ondergaan assessment geen rekening zal worden gehouden; dat het gaat om een inzet van een tiental maanden waarbij ook 20 dagen opleiding zijn voorzien.

Verzoeker stelt zijn kandidatuur en neemt op 19 oktober 2001 deel aan het selectie-interview.

Bij brief van 30 oktober 2001 deelt de projectleider van de Coperfinoperatie aan verzoeker mee dat zijn kandidatuur niet in aanmerking werd genomen omdat uit het interview blijkt dat zijn profiel niet overeenstemt met dat wat wordt gezocht voor de functie van interne BPR-adviseur in het kader van de Coperfin-programma's. Er wordt verder vermeld dat dit geen weerslag heeft op zijn inschrijving voor opleidingstrajecten en dat hij binnenkort zal worden uitgenodigd om in het kader daarvan deel te nemen aan het oriëntatie-assessment.

Dit is de bestreden beslissing.

1.5. Op 8 november 2001 vraagt verzoeker aan de projectleider onder meer dat hem een omstandige motivering zou worden meegedeeld voor de genoemde beslissing en dat hij conform artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur inzage zou krijgen van alle documenten die rechtstreeks en onrechtstreeks betrekking hebben op die beslissing. Hij deelt ook mee dat hij omwille van het feit dat hij de voornoemde beslissing betwist, heeft gevraagd om het oriëntatie-assessment dat hij in het kader van de opleidingsprojecten moest ondergaan uit te stellen.

Op 19 november 2001 wordt hem in het Frans geantwoord dat een omstandig antwoord hem in de loop van de komende dagen zal worden toegestuurd. Dit wordt verzoeker toegezonden met een brief gedateerd op 4 december 2001 maar dit antwoord was door verzoeker nog niet gekend toen hij op 5 december 2001 het onderhavige schorsingsverzoek indiende aangezien de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij in zijn nota met opmerkingen verklaart dat die brief maar op 12 december is verstuurd.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat beide vertegenwoordigers van de verwerende partij aanvoeren dat de bestreden beslissing louter een maatregel van inwendige orde betreft en dat het derhalve gaat om een beslissing die niet voor vernietiging of schorsing vatbaar is; dat zij hierbij uiteenzetten dat het gaat om een maatregel die tot doel heeft de interne voorbereiding van een in het vooruitzicht gestelde hervorming van het departement mogelijk te maken en dat hij is gericht op het verzekeren van de goede werking van de dienst; dat de beslissing verzoekers rechtstoestand niet wijzigt en dat zij dit ook niet tot doel heeft omdat de aanwijzing om de functie van intern BPR-adviseur te vervullen binnen een werkgroep geen benoeming is, geen pecuniaire gevolgen heeft en geen loopbaanopportuniteiten opent;

2.2. Overwegende dat over die exceptie slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker aanvoert dat het evident is dat hij een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel ondervindt; dat het nadeel vooreerst moreel is; dat mede doordat de redenen voor zijn niet-selectie totaal duister blijven, zijn niet-selectie ten overstaan van de andere kandidaten die wel geslaagd zijn een smet op hem werpt omdat hij geacht moet worden niet in staat te zijn veranderingsprojecten binnen zijn eigen ministerie te begeleiden; dat hij ook door zijn niet-selectie elke kans verliest om uiteindelijk benoemd te worden in een definitieve BPR-functie, niet alleen in het kader van Coperfin, maar ook voor de BPR-functies die later in het verlengde daarvan bij de administratie van de Thesaurie zouden worden gecreëerd en eveneens voor soortgelijke functies die in andere administraties zouden worden opgericht; dat dit nadeel onmogelijk te herstellen is door een eventuele vernietiging omdat hij, hangende de vernietigingsprocedure, het specifieke opleidingstraject niet zal hebben kunnen volgen en hij bijgevolg nadien ook niet zal kunnen aangesteld worden in een BPR-functie; dat de specifieke selectie in het kader van Coperfin een unieke kans is om te worden betrokken bij de reorganisatie van het ministerie van Financiën naar de Federale Overheidsdienst;

3.2. Overwegende dat de eerste vertegenwoordiger van de verwerende partij hierop antwoordt dat elke kandidaat het risico loopt niet geselecteerd te worden voor de functie waarvoor hij interesse heeft en dat dit risico eigen is aan elke selectieprocedure; dat de bestreden beslissing, zoals bij de mededeling ervan is aangegeven, geen enkele invloed heeft op verzoekers positie als kandidaat voor een opleidingstraject en evenmin op de benoemingsmogelijkheden die het volgen van een dergelijk opleidingstraject kunnen meebrengen; dat de opleidingstrajecten de ambtenaren moeten voorbereiden op een mogelijke benoeming in een nog op te richten specifieke dienst terwijl de bestreden beslissing enkel betrekking heeft op de tijdelijke aanwijzing om deel te nemen aan werkgroepen, zonder dat daaraan een

benoeming of andere rechtsgevolgen verbonden zijn; dat verzoeker dan ook ten onrechte ervan uitgaat dat de aangevochten beslissing zijn kansen op benoeming in de nog op te richten diensten zou hypothekeren;

3.3. Overwegende dat de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij antwoordt dat het aangevoerde moreel nadeel kan worden goedge maakt door een eventuele vernietiging; dat overigens de kandidatuur van verzoeker niet in aanmerking werd genomen omdat hij een leiderstype is en aldus niet geschikt voor een assistentenfunctie; dat met betrekking tot het nadeel dat verzoeker ziet in het verlies van enige kans om nog in een BPR-functie benoemd te kunnen worden er geen direct verband bestaat tussen de selectie waarvoor verzoeker niet verder in aanmerking werd genomen en de deelname aan opleidingstrajecten bij de directie Personeel en Organisatie (hierna P&O) evenmin als tussen de deelname aan die trajecten en een uiteindelijke benoeming of bevordering in nog te creëren P&O-functies; dat het niet in aanmerking nemen van verzoeker voor de functie van interne BPR-consulent geen enkel gevolg heeft met betrekking tot de opleidingstrajecten in het kader van de P&O-directies; dat er ook geen direct verband is tussen het volgen van die opleidingstrajecten en de uiteindelijke benoeming in nog te creëren functies, omdat er nooit is gesteld dat het al dan niet volgen van die opleidingen bepalend zou zijn voor benoeming of bevordering in die nog te creëren functies; dat dit aspect van het nadeel dan ook te hypothetisch is;

3.4. Overwegende dat elke deelname aan een selectie het risico op mislukken inhoudt zodat het morele nadeel dat uit een niet slagen in een selectieproef voortvloeit dan ook niet zodanig ernstig is dat het niet door een vernietiging zou kunnen worden goedge maakt; dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de selectie van een BPR-consulent voor een tijdelijke opdracht in het kader van de Coperfin-programma's los staat van het ontwikkelingstraject BPR waarvoor verzoeker eveneens kandidaat is; dat zulks kan blijken uit de brief van 1 oktober 2001 waarmee verzoeker wordt geïnformeerd over de mogelijkheid om te kandideren voor de Coperfinprogramma's; dat uit de bijlage bij die brief duidelijk blijkt dat waar het ontwikkelingstraject tot doel heeft capaciteiten te ontwikkelen om te kunnen postuleren naar en zich een plaats te verwerven in de toekomstige P&O-directies en derhalve een opleiding is voor specifieke latere functies, het bij de kwestieuze selectie gaat om het aantrekken van ambtenaren voor een onmiddellijke tijdelijke opdracht; dat de doelstelling van beide selecties bijgevolg verschillend is en wel zodanig dat er met het resultaat van het assessment dat in het kader van het

opleidingstraject werd bekomen geen rekening zal worden gehouden voor de kwestieuze selectie; dat ook uitdrukkelijk gesteld wordt dat het feit niet in aanmerking te worden genomen voor een onmiddellijke aanstelling niet betekent dat de kandidaat niet het potentieel zou hebben om de vereiste capaciteiten te verwerven en dat hij dan ook kandidaat blijft in het kader van de P&O-opleidingstrajecten; dat zulks nog eens wordt bevestigd in het antwoord dat verzoeker op 12 december 2001 vanwege de cel Beleidsvoorbereiding van de Federale Overheidsdienst Personeel en Organisaties verkreeg als gevolg aan zijn vraag naar de motieven van zijn resultaat; dat immers in dat antwoord wordt herhaald dat de selectie Coperfin en de selectie Opleidingstrajecten twee verschillende projecten zijn die weliswaar een beroep doen op een gelijkaardig soort kandidaten en op gemeenschappelijke structuren, zoals de opleidingen, maar dat de selecties niets met elkaar te maken hebben; dat op het eerste gezicht niet blijkt dat verzoekers mislukken in de selectie voor de BPR-functie in het kader van Coperfin het hem onmogelijk maakt geselecteerd te worden en te slagen in de opleiding tot BPR-adviseur en dat het hem daardoor onmogelijk wordt om nog benoemd te kunnen worden in de nog op te richten definitieve BPR-functies; dat overigens volgens de brief van 1 oktober 2001, de functie die verzoeker misloopt een aanwijzing betreft voor een tijdelijke werkgroep die voor zover kan worden nagegaan geen enkele wijziging brengt aan verzoekers statutaire positie en dat zulks bijgevolg de ernst van het door verzoeker aangevoerde nadeel onbestaande maakt;

3.5. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achttien maart 2000 en twee, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.